

ПРИМІРНЕ ПОЛОЖЕННЯ
про малий груповий будинок

Загальна частина

1. Малий груповий будинок — заклад соціального захисту, що призначений для тривалого (стаціонарного) проживання дітей-сиріт, дітей, позбавлених батьківського піклування, в тому числі дітей з інвалідністю, та осіб з їх числа в умовах, наближених до сімейних.

2. Метою діяльності малого групового будинку є забезпечення умов проживання для дітей-сиріт, дітей, позбавлених батьківського піклування, в тому числі дітей з інвалідністю, та осіб з їх числа шляхом їх догляду та виховання в умовах, максимально наближених до сімейних, соціалізації та підготовки до самостійного життя, організації надання їм комплексу необхідних послуг, зокрема у громаді, сприяння поверненню дітей в біологічну сім'ю або влаштування в сімейні форми виховання.

Діяльність малого групового будинку базується на засадах:

довіри у стосунках між спеціалістами (вихователями) та дітьми;

догляду і виховання дітей на основі оцінки потреб кожної дитини та її індивідуального плану соціального захисту, у тому числі з урахуванням фізичних особливостей та стану здоров'я дитини;

врахування думки дитини під час вирішення питань, що стосуються її життя, якщо вона досягла такого віку і рівня розвитку, що може її висловити;

врахування національного, етнічного та соціального походження, релігійної і культурної належності, стану здоров'я, особливих освітніх потреб, мови спілкування дитини, в тому числі шляхом використання працівниками української жестової мови та рельєфно-крапкового шрифту (шрифту Брайля);

самоврядування та участі дітей у плануванні та організації своєї життєдіяльності.

3. Малий груповий будинок є юридичною особою незалежно від форми власності та має самостійний баланс, рахунки в органах Казначейства та установах банків, бланки із своїм найменуванням.

Малий груповий будинок розміщується на території, безпечній для життєдіяльності дітей, максимально наближеній до соціальної інфраструктури громади; приміщення мають бути спеціально побудованими або пристосованими до життєдіяльності дітей, забезпечені всіма видами послуг комунального благоустрою та відповідати державним будівельним нормам та стандартам, у тому числі для маломобільних груп, принципам універсального дизайну та розумного пристосування, санітарно-гігієнічним, протипожежним вимогам, правилам технічної безпеки.

Малий груповий будинок створюється, ліквідується або реорганізовується за рішенням засновника (засновників) у порядку, передбаченому законодавством.

4. Організаційно-методичне забезпечення діяльності малого групового будинку здійснює центр соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді обласної, Київської та Севастопольської міської держадміністрації. Контроль за діяльністю малого групового будинку незалежно від форми власності, умовами утримання та виховання дітей в ньому, станом їх соціального захисту здійснює служба у справах дітей районної, районної у м. Києві та Севастополі держадміністрації, виконавчого органу міської, районної у місті (у разі утворення) ради, виконавчого органу сільської, селищної ради об'єднаної територіальної громади за місцем розташування малого групового будинку.

5. Малий груповий будинок взаємодіє із структурними підрозділами місцевого органу виконавчої влади та органу місцевого самоврядування, підприємствами, установами та організаціями незалежно від їх підпорядкування і форми власності, в тому числі міжнародними.

6. Малий груповий будинок у своїй діяльності керується Конституцією та законами України, актами Президента України та Кабінету Міністрів України, Конвенціями ООН "Про права дитини" та "Про права осіб з інвалідністю", державними стандартами надання соціальних послуг, рішеннями місцевих органів виконавчої влади, а також цим Положенням.

Завдання та основні напрями діяльності малого групового будинку

7. Основними завданнями малого групового будинку є:

1) проживання, виховання, догляд та соціальна адаптація дітей в умовах, наближених до сімейних, з метою реінтеграції дитини в сімейне середовище, її підготовки до самостійного життя та соціалізації в громаді;

2) визначення та задоволення індивідуальних потреб дитини;

3) захист прав та інтересів дітей, які в ньому проживають;

4) підготовка дитини до влаштування в сімейну форму виховання;

5) підтримка (відновлення) зв'язків з батьками (якщо це відповідає законодавству та інтересам дитини) або особами, які їх замінюють, родичами з метою реінтеграції дитини в біологічну сім'ю;

6) участь дітей у житті територіальної громади;

7) забезпечення навчання дитини в закладі дошкільної освіти, загальної середньої освіти, за місцем проживання дитини або найближчому закладі освіти, в тому числі забезпечення права дитини з особливими освітніми потребами на інклюзивне навчання та отримання освітніх послуг згідно з індивідуальною програмою розвитку;

8) виконання індивідуальної програми реабілітації дитини у разі наявності інвалідності;

9) формування та підтримка навичок самообслуговування, побутових навичок, ~~необхідних~~ для організації самостійного життя, планування сімейного бюджету та раціонального використання коштів тощо;

10) психологічна підтримка, формування позитивної самооцінки, впевненості, готовності нести відповідальність, відчуття самодостатності тощо;

11) забезпечення мобільності дитини з порушеннями опорно-рухового апарату, ініціювання створення архітектурної доступності та розумного пристосування у приміщеннях територіальної громади, які відвідує дитина;

12) організація послуг транспортування (за потреби);

13) допомога в оволодінні соціальними ролями та формуванні відчуття приналежності до групи та територіальної громади;

14) проведення просвітницько-профілактичної роботи з питань валеології та здорового способу життя, попередження формування шкідливих звичок;

15) організація та проведення роботи з допрофесійної підготовки дітей, створення умов для здобуття ними професійної (професійно-технічної), вищої освіти;

16) створення умов для всебічного розвитку дитини, в тому числі шляхом відвідування закладів позашкільної освіти, організації дозвілля дітей, їх участі у різних видах навчальної, наукової, науково-практичної діяльності, конференціях, олімпіадах, виставках, конкурсах тощо.

8. Діти, які проживають у малому груповому будинку, забезпечуються:

1) постільною білизною, м'яким, твердим інвентарем та столовим посудом згідно з наказом Мінсоцполітики від 19 серпня 2015 р. № 857 "Про затвердження Мінімальних норм забезпечення предметами, матеріалами та інвентарем громадян похилого віку, інвалідів та дітей-інвалідів в інтернатних установах та територіальних центрах соціального обслуговування (надання соціальних послуг) системи соціального захисту населення";

2) харчуванням, у тому числі дієтичним, з урахуванням віку, особливостей розвитку та стану здоров'я кожної дитини не менше ніж за нормами, затвердженими постановою Кабінету Міністрів України від 22 листопада 2004 р. № 1591 "Про затвердження норм харчування у навчальних та дитячих закладах оздоровлення та відпочинку" (Офіційний вісник України, 2004 р., № 47, ст. 3107);

3) іграшками, спортивним інвентарем, канцелярським приладдям, комп'ютерним обладнанням, розвитковими матеріалами, дидактичними іграми та іншими матеріалами і засобами, які сприяють розвитку здібностей, обдаруванню дитини, творчому мисленню, книгами і літературою, за потреби надрукованих шрифтом Брайля, та іншими матеріалами відповідно до потреби дітей;

4) щомісяця відповідно до наказу директора коштами на особисті витрати, сумарний розмір яких повинен становити не менше ніж 1,5 прожиткового мінімуму на одну особу на рік.

Дотримання прав дитини

9. Кожній дитині, яка проживає і виховується у малому груповому будинку, гарантовано дотримання її прав, зокрема на:

- 1) спілкування з дітьми та особами, які не проживають у малому груповому будинку, на території цього будинку, якщо це не протирічить законодавству та інтересам дитини;
- 2) вільне вираження своїх думок, поглядів, переконань;
- 3) захист від будь-яких форм експлуатації, насильства, жорстокого поводження з дитиною з боку працівників та інших осіб;
- 4) прийняття рішення про можливість утримання домашнього улюбленця;
- 5) охорону здоров'я та кваліфіковану медичну допомогу в закладах охорони здоров'я;
- 6) безпечні та належні умови для життя і здорового розвитку дитини;
- 7) розвиток з урахуванням її фізичних особливостей та стану здоров'я;
- 8) подання звернень в установленому порядку.

10. Діти, які проживають у малому груповому будинку, мають право на вільний вибір факультативів, спецкурсів, закладів позашкільної освіти відповідно до їх уподобань.

11. Рішення щодо організації внутрішньої діяльності та планування заходів приймається на загальних зборах дітей і працівників малого групового будинку, законних представників.

12. Під час влаштування до малого групового будинку дітей ознайомлюють з їх правами та проводять інструктаж щодо запобігання та своєчасного повідомлення про прояви жорстокого поводження, експлуатації дітей, зневажливого ставлення до дітей та зловживань працівниками малого групового будинку службовим становищем.

13. Для забезпечення права дитини на звернення у малому груповому будинку у доступному для дітей місці розміщується контактна інформація (адреса, телефон) служби у справах дітей, центру соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді, національної поліції:

Процедуру розгляду звернень дітей, що стосуються порушення їх прав, а також будь-яких інших аспектів діяльності малого групового будинку встановлює засновник малого групового будинку відповідно до Закону України "Про звернення громадян".

Дитині, її законному представнику, іншим заінтересованим особам гарантуються безпечні та недискримінаційні умови подання звернень. Кожна дитина має право бути вислуханою та отримати пояснення щодо порушених нею питань.

14. Аліменти, пенсії, соціальна допомога, призначені дитині відповідно до законодавства, перераховуються відповідно до постанови Кабінету Міністрів України від 4 березня 2004 р. № 269 "Про затвердження Порядку перерахування органами Пенсійного фонду України або структурними

підрозділами з питань соціального захисту населення районних, районних у м. Києві державних адміністрацій, виконавчих органів міських рад коштів установам (закладам), у яких особи перебувають на повному державному утриманні, та їх використання” (Офіційний вісник України, 2004 р., № 10, ст. 599; 2017 р., № 27, ст. 781).

Зарахування, проживання та відрахування з малого групового будинку

15. У малому груповому будинку надаються соціальні послуги дітям-сиротам та дітям, позбавленим батьківського піклування, насамперед дітям з обмеженою життєдіяльністю, в тому числі дітям з інвалідністю, та особам з їх числа.

16. Зарахування до малого групового будинку здійснюється за направленням служби у справах дітей районної, районної у мм. Києві та Севастополі держадміністрації, виконавчого органу міської, районної у місті (у разі утворення) ради, сільської, селищної ради об'єднаної територіальної громади за місцем первинного обліку дитини (далі — служба у справах дітей за місцем первинного обліку дитини), якщо було вичерпано всі можливості щодо влаштування дитини в сімейну форму виховання.

Кількість дітей, які одночасно можуть проживати у малому груповому будинку, становить до десяти осіб. Діти-сироти, діти, позбавлені батьківського піклування з обмеженою життєдіяльністю, у тому числі діти з інвалідністю, зараховуються до малого групового будинку першочергово, за винятком тих, які потребують паліативної допомоги. За наявності у малому груповому будинку чотирьох і більше дітей з обмеженою життєдіяльністю, у тому числі дітей з інвалідністю, кількість вихованців не може бути більше восьми осіб.

У випадку, якщо малий груповий будинок утворений відповідно до Закону України “Про співробітництво територіальних громад”, влаштування дитини здійснюється службою у справах дітей за місцем первинного обліку дитини та згідно з умовами договору, укладеного між відповідними органами місцевого самоврядування.

17. Влаштування у малий груповий будинок здійснюється лише після відповідної інформаційно-роз'яснювальної та психологічної підготовки як дитини, яка влаштовується, так і дітей, які вже проживають у будинку в умовах, наближених до сімейних.

18. Протипоказанням до зарахування дитини до малого групового будинку є хвороби в гострому періоді, що потребують стаціонарного лікування, зокрема в спеціалізованих закладах (відділеннях) охорони здоров'я, гострі інфекційні захворювання (до закінчення строку ізоляції), психічні захворювання у гострій стадії, хронічні психічні захворювання в стані загострення, які становлять загрозу життю і здоров'ю оточуючих та самої дитини.

Такі діти можуть бути зараховані після лікування.

19. На кожну дитину, зараховану до малого групового будинку, служба у справах дітей за місцем первинного обліку дитини формує особову справу.

Особова справа дитини, яка виховується у малому груповому будинку, повинна містити:

направлення служби у справах дітей за місцем первинного обліку дитини;

свідоцтво про народження дитини або паспорт (за наявності);

реєстраційний номер облікової картки платника податків (за наявності), крім фізичних осіб, які через свої релігійні переконання відмовляються від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків та офіційно повідомили про це відповідному контролюючому органу і мають відмітку у паспорті;

відомості про батьків (документи, зазначені в пунктах 23—25 Порядку провадження органами опіки та піклування діяльності, пов'язаної із захистом прав дитини, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 24 вересня 2008 р. № 866 “Питання діяльності органів опіки та піклування, пов'язаної із захистом прав дитини” (Офіційний вісник України, 2008 р., № 76, ст. 2561), братів, сестер і близьких родичів дитини з метою сприяння подальшому її влаштуванню у сімейні форми виховання та налагодженню родинних стосунків (за наявності);

документ, що підтверджує право власності (користування) дитини на нерухомість (за наявності);

опис майна дитини-сироти та дитини, позбавленої батьківського піклування, в тому числі дитини з інвалідністю, та осіб з їх числа за формою згідно з додатком 7 до Порядку провадження органами опіки та піклування діяльності, пов'язаної із захистом прав дитини, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 24 вересня 2008 р. № 866;

копію рішення органів опіки та піклування про встановлення опіки над майном дитини (за наявності);

документ, що підтверджує взяття дитини на квартирний облік громадян, які потребують поліпшення житлових умов, після досягнення нею 16-річного віку (за відсутності у дитини житла);

висновок про стан здоров'я, фізичний та розумовий розвиток дитини за формою згідно з додатком 4 до Порядку провадження органами опіки та піклування діяльності, пов'язаної із захистом прав дитини, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 24 вересня 2008 р. № 866;

копію медичного висновку на дитину з інвалідністю та індивідуальної програми реабілітації (за наявності);

документ про освіту дитини;

копію обліково-статистичної картки дитини-сироти та дитини, позбавленої батьківського піклування (у випадку влаштування дітей, залишених без батьківського піклування, докладається пізніше);

довідку про призначення та виплату пенсії, державної соціальної допомоги, аліментів (за наявності);

ощадну книжку дитини або договір про відкриття рахунка в установі банку (за наявності);

копії документів, що підтверджують залишення дитини без батьківського піклування, статус дитини-сироти або дитини, позбавленої батьківського піклування;

рішення органу опіки та піклування про надання статусу дитини-сироти або дитини, позбавленої батьківського піклування (у випадку влаштування дітей, залишених без батьківського піклування, докладається пізніше);

висновок інклюзивно-ресурсного центру (у разі наявності особливих освітніх потреб);

акт оцінки потреб сім'ї/особи за формою, затвердженою наказом Мінсоцполітики від 13 липня 2018 р. № 1005 "Про затвердження форм обліку соціальної роботи з сім'ями/особами, які перебувають у складних життєвих обставинах";

копію індивідуального плану соціального захисту дитини;

індивідуальний план надання послуг дитині на основі проведеної комплексної оцінки її потреб;

звіти про виконання індивідуального плану надання послуг дитині.

20. Оцінка потреб сім'ї/особи здійснюється фахівцями з різних сфер діяльності залежно від потреб дитини (фахівець із соціальної роботи, соціальний педагог, сімейний лікар, психолог, психіатр, фахівець з фізичної реабілітації та інші).

21. На основі комплексної оцінки потреб дитини та індивідуальної програми реабілітації (за наявності) протягом семи днів складається індивідуальний план надання послуг дитині за формою, встановленою Мінсоцполітики, який включає сукупність послуг, що надаються дитині, у тому числі з метою забезпечення інтеграції (реінтеграції) в сім'ю, інтеграції на рівні громади і соціальної інклюзії.

Фахівець із соціальної роботи координує здійснення заходів, передбачених індивідуальним планом, залучає дитину до участі в його реалізації, моніторить, ініціює його періодичний перегляд та коригування у разі необхідності.

22. У малому груповому будинку проживають, як правило, діти з обмеженою життєдіяльністю, у тому числі діти з інвалідністю, віком від трьох до 18 років.

У разі відсутності до зарахування дітей з обмеженою життєдіяльністю, у тому числі дітей з інвалідністю, до малого групового будинку можуть зараховуватися інші діти-сироти, діти, позбавлені батьківського піклування, віком від 10 до 18 років.

З метою збереження родинних стосунків до малого групового будинку можуть влаштовуватися діти від трьох до дев'яти років разом із старшими братами чи сестрами, а також діти, які залишилися без батьківського піклування, брати чи сестри яких перебувають у малому груповому будинку.

Відрахування дитини з малого групового будинку здійснюється за погодженням служби у справах дітей за місцем первинного обліку дитини у разі:

- усиновлення дитини;
- повернення дитини на виховання батькам;
- влаштування дитини до сімейної форми виховання;
- досягнення дитиною 18-річного віку та початку її самостійного життя (переведення її на підтримане проживання);
- смерті дитини.

23. Як виняток, дитина може проживати в малому груповому будинку до досягнення 23-річного віку за таких обставин:

якщо дитина продовжує навчання в закладі професійної (професійно-технічної) або вищої освіти I—IV рівня акредитації або до закінчення навчання у відповідному закладі освіти;

якщо дитина має інвалідність, може проживати до досягнення нею 23-річного віку незалежно від того, чи навчається вона у закладі професійної (професійно-технічної) або вищої освіти I—IV рівня акредитації.

24. Не пізніше ніж за три місяці до виповнення дитині 16 років, яка проживає в малому груповому будинку, директор малого групового будинку повинен звернутися до місцевого органу виконавчої влади, органу місцевого самоврядування з метою підготовки місця проживання дитини після виходу із малого групового будинку.

Відповідно до такого запиту місцевий орган виконавчої влади чи орган місцевого самоврядування приймає рішення про постановку дитини на облік громадян, які потребують поліпшення житлових умов і надання їм жилих приміщень, та на соціальний квартирний облік чи створення послуги підтриманого проживання для дитини, надає письмову відповідь директору малого групового будинку.

25. Підготовка дитини до виходу з малого групового будинку здійснюється директором і основним працівником дитини у співпраці з органом опіки та піклування за місцем первинного обліку дитини.

26. Після виходу дитини з малого групового будинку основний працівник протягом одного року здійснює моніторинг стану самостійного проживання дитини (перші шість місяців — щомісяця, після шести місяців — щокварталу).

27. Центр соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді забезпечує соціальний супровід дитини, яка вийшла з малого групового будинку, до досягнення нею 23-річного віку.

Організація надання послуг для дитини
у малому груповому будинку

28. Заклад працює щодня, у тому числі протягом вихідних і святкових днів, та цілодобово відповідно до статуту закладу.

Організація догляду та виховання дитини у малому груповому будинку здійснюється згідно з правилами внутрішнього розпорядку, затвердженими директором малого групового будинку, та на підставі індивідуального плану соціального захисту дитини.

29. Малий груповий будинок розрахований на одночасне проживання не більше десяти осіб, у разі, коли є діти з інвалідністю, — восьми осіб, які проживають в окремих кімнатах не більш як одна — дві особи в одній кімнаті з урахуванням родинних зв'язків, віку, статі, інвалідності, особистих уподобань та особливостей розвитку кожної дитини, стану здоров'я.

30. Для організації проживання в умовах, максимально наближених до сімейних, у малому груповому будинку повинні бути:

приміщення для вживання їжі, особистої та загальної гігієни, сну, занять та дозвілля, облаштовані з урахуванням вимог для маломобільних груп населення та розумного пристосування;

транспортний засіб, пристосований для перевезення дітей з порушеннями розвитку, в тому числі для дітей, які пересуваються на візках, або організовано отримання послуги транспортування з відповідною службою перевезення;

кваліфікований персонал відповідно до орієнтовних штатних нормативів, що затверджуються Мінсоцполітики.

31. Персонал малого групового будинку проводить роботу з дітьми щодо розвитку соціальних навичок з дотримання особистої гігієни та самообслуговування, побутових навичок, адекватної соціальної поведінки у різних життєвих ситуаціях.

32. Персонал залучає дітей до придбання продуктів харчування, приготування їжі для власних потреб та потреб інших дітей, які проживають у малому груповому будинку, прибирання, догляду, ремонту власного одягу, прання білизни, інших справ щодо ведення домогосподарства шляхом допомоги в оволодінні відповідними уміннями і навичками, нагляду і контролю з урахуванням вікових можливостей та особливостей розвитку дитини.

33. Місцеві органи виконавчої влади та органи місцевого самоврядування створюють умови для медичного обслуговування дітей медичними працівниками лікувально-профілактичних закладів за місцем фактичного розташування малого групового будинку.

Заклади охорони здоров'я двічі на рік безоплатно проводять медичні огляди всіх дітей, у разі потреби беруть їх на диспансерний облік, здійснюють постійний медичний нагляд, стаціонарне та амбулаторне лікування.

Якщо дитина потребує медичної допомоги, медичний заклад закріплює медичного працівника, який здійснює медичний патронаж за дитиною до її одужання.

34. Діти, які проживають у малому груповому будинку, отримують освітні послуги в закладах освіти з урахуванням вікових потреб дітей та особливостей розвитку.

З метою визначення особливих освітніх потреб діти проходять комплексну психолого-педагогічну оцінку розвитку в інклюзивно-ресурсному центрі. У разі виявлення особливих освітніх потреб інклюзивно-ресурсний центр бере на облік таку дитину, забезпечує їй надання психолого-педагогічних та корекційно-розвиткових послуг, здійснює її системний кваліфікований супровід.

35. Діти, які проживають у малому груповому будинку, отримують комплекс фізкультурно-реабілітаційних та спеціалізованих реабілітаційних послуг відповідно до потреб та індивідуальних програм реабілітації.

Кадрове забезпечення та управління малого групового будинку

36. Малий груповий будинок очолює директор, який забезпечує належне функціонування закладу, відповідно до вимог цього Положення, а також правил внутрішнього порядку роботи малого групового будинку.

Відповідальність за виконання організаційно-розпорядчих та адміністративно-господарських функцій покладається на директора малого групового будинку.

37. На посаду директора малого групового будинку призначається особа, яка є громадянином України, має вищу освіту не нижче ступеня магістра та стаж педагогічної роботи або роботи в соціальній сфері не менше трьох останніх років, фізичний і психічний стан якої не перешкоджає виконанню професійних обов'язків.

38. Директор малого групового будинку призначається на посаду та звільняється з посади засновником відповідно до законодавства.

39. Директор малого групового будинку:

є законним представником дітей (у разі відсутності такого), які проживають у малому груповому будинку, та несе відповідальність за дотримання прав дітей, вживає заходів до захисту їх особистих, житлових і майнових прав;

організовує його роботу, несе персональну відповідальність за виконання покладених на малий груповий будинок завдань, визначає ступінь відповідальності працівників;

контролює повноту та якість надання соціальних послуг дітям, які проживають у малому груповому будинку, відповідно до державних стандартів та нормативів;

затверджує посадові інструкції працівників;

затверджує правила внутрішнього розпорядку малого групового будинку, контролює їх виконання;

видає в межах своєї компетенції накази та розпорядження, організовує і контролює їх виконання;

укладає договори, діє від імені малого групового будинку і представляє його інтереси;

співпрацює із міжнародними та вітчизняними організаціями щодо залучення грантів для розвитку та вдосконалення матеріально-технічної бази малого групового будинку;

розпоряджається коштами малого групового будинку в межах затвердженого кошторису, а також коштами додаткових джерел фінансування, не заборонених законодавством;

забезпечує фінансово-господарську діяльність малого групового будинку, створення та розвиток відповідної матеріально-технічної бази;

забезпечує проведення атестації працівників малого групового будинку в порядку, визначеному законодавством, та сприяє підвищенню їх кваліфікації;

вживає заходів для поліпшення умов праці, дотримання правил охорони праці, санітарної та пожежної безпеки;

забезпечує підготовку і ведення документації малого групового будинку — перспективного плану розвитку малого групового будинку, щомісячних, кварталних, піврічних та річних звітів про діяльність, інших документів (у разі необхідності);

здійснює інші повноваження, передбачені законодавством.

40. Діяльність малого групового будинку забезпечують вихователі, фахівці із соціальної роботи, а також господарсько-обслуговуючий персонал, який призначається директором.

На посаду фахівця із соціальної роботи призначається особа (з розрахунку один фахівець для двох дітей з помірними порушеннями психофізичного розвитку), яка є громадянином України, має вищу освіту, пройшла відповідне навчання за фахом соціальної роботи в малому груповому будинку та курси домедичної допомоги, фізичний і психічний стан якої не перешкоджає виконанню професійних обов'язків.

На посаду вихователя призначається особа (з розрахунку один вихователь для п'ятих дітей), яка є громадянином України, має неповну вищу освіту, пройшла відповідне навчання за фахом соціальної роботи та курси домедичної допомоги, фізичний і психічний стан якої не перешкоджає виконанню професійних обов'язків.

Цілодобове перебування дітей у малому груповому будинку, в тому числі перебування у вихідні та святкові дні забезпечують фахівці із соціальної роботи та вихователі, які працюють позмінно, згідно з вимогами законодавства.

Положення про малий груповий будинок, кошторис затверджуються засновником в установленому законодавством порядку.

Штатний розпис затверджується засновником на основі типового штатного розпису, затвердженого наказом Мінсоцполітики.

41. Малий груповий будинок володіє та користується майном, переданим йому засновником, юридичними та фізичними особами, придбаним за рахунок коштів з інших джерел, не заборонених законодавством.

Облаштування малого групового будинку має відповідати нормам, визначеним Мінрегіоном за погодженням з Мінсоцполітики в інформаційному посібнику "Рекомендації щодо будівництва житла та приміщень для розвитку сімейних та інших форм виховання, наближених до сімейних".

Малий груповий будинок має право придбавати та орендувати обладнання, необхідне для забезпечення його функціонування, залучати благодійну та міжнародну технічну допомогу для удосконалення діяльності з надання допомоги дітям та покращення умов їх догляду і виховання.

Фінансування малого групового будинку

42. Видатки на утримання малого групового будинку здійснюються за рахунок коштів державного бюджету, засновника та інших джерел, не заборонених законодавством.

У разі влаштування дитини із закладу інституційного догляду та виховання дітей до малого групового будинку обсяги видатків, передбачені у кошторисі на його функціонування, у встановленому порядку збільшуються за рахунок відповідного зменшення обсягу видатків, які передбачалися на утримання дитини в кошторисі такого інституційного закладу.
